

grund til at have det liggende i udvalget hen over vinteren – nu kommer der forhåbentlig valg inden, og så kan det måske blive en anden minister, der skal forhandle det – således at vi kan følge forhandlingssituationen, stille spørgsmål om den og se, om der skulle være nogle muligheder for at få en åbning i forhandlingerne. Så kan det være, at de andre ordførere på et eller andet tidspunkt, om jeg så må sige, bliver lidt mere møre, efterhånden som de ser, at der ingenting sker, for det vil jeg selvfølgelig minde dem om.

Jeg må formode, at man ikke vil sidde passivt tilbage og vente, som man gjorde sidste gang, og først rykke på selve topmødet. Jeg vil gerne medgive udenrigsministeren – det har jeg også sagt ved tidligere lejligheder, og jeg vil gerne gentage det – at da udenrigsministeren kommer til Cancún og ser, hvordan landet ligger, sætter han sig faktisk i bevægelse, men da er det for sent. Det skal vi ikke gentage, og jeg synes bare mønsteret tyder på, at vi er på vej til at gentage det. Det synes jeg meldingerne fra partierne her under debatten i dag har vist.

Fru Elisabeth Arnold var ikke i stand til at forklare, hvem der skal komme med forslaget til en dato, og jeg vil da egentlig gerne afslutte med at spørge ministeren helt stiltfærdigt: Hvem tror ministeren kommer med forslaget til en dato, og hvornår kommer det?

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Ja tak. Og hr. Jørn Jespersen som ordfører i anden runde.

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo ikke mange svar, der er kommet undervejs, på de spørgsmål, der er blevet stillet, så jeg prøver en gang til og spørger specifikt udenrigsministeren: Er det ikke rigtigt, at når man er meget tilbageholdende med at melde ud med en konkret dato for stop for eksportsubsidier, er det, fordi der skal vrides flere indrømmelser fra vores modparter ud af den diskussion? Er det ikke korrekt, at det, der er tankegangen, er, at vi skal have lidt mere ud af dem, inden vi giver os og kommer med en dato?

På trods af at der er blevet givet masser af indrømmelser af vores modparter med hensyn til markedsadgang, støtte, ikkehandelshensyn osv., har vi ikke fået nok endnu. Det vil sige, at det er den samme dårlige vare, vi fra den rige verdens side i EU prøver at sælge for tredje, fjerde eller femte gang, men vi er ikke helt tilfredse

endnu, for der skal vrides flere indrømmelser ud af andre, herunder de fattige lande, før vi giver os.

Det andet spørgsmål er: Hvordan kan det være, at udenrigsministeren, som er i stand til at gennemskue de her sager og ved, hvad det handler om, alligevel vil være bekendt at blive ved med at sige, at vi skal have en parallel behandling af EU's eksportstøtte og USA's eksportkreditter? Er det ikke korrekt, at støtteværdien af EU's eksportstøtte er mange gange større end støtteværdien af USA's eksportkreditter? Og hvorfor skal vi så have en parallelitet i afskaffelsen, når vi er klart de værste? Når EU uden sammenligning er den største skurk med hensyn til eksportstøtte, hvorfor skal vi så fedte med indrømmelsen, inden vi kan give os?

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Kl. 18.50

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om tilbage-trækning af EU's krav til WTO-medlemslande under GATS-forhandlingerne om liberalisering af vandforsyningssektoren.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).
(Fremsat 26/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt forklare, at når jeg ikke svarede før, var det jo, fordi det ikke var nogen forespørg-